

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER**

**nr. 8476 van 11 mei 2012  
in de zaak A. 204.480/XIV-34.149**

In zake :           XXXXX  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Pierre Robert  
                    kantoor houdend te 1030 Brussel  
                    Eugène Smitsstraat 28-30  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans  
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en  
Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 april 2012, strekt tot de  
nietigverklaring van het arrest nr. 77.192 van 14 maart 2012 van de Raad voor  
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 april 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde  
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september  
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor  
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit  
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,  
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op  
12 januari 1973.

Artikel 13, §3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de  
toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

bepaalt duidelijk dat de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, is er geen enkele bepaling die de minister of zijn gemachtigde oplegt om na te gaan of de betrokken vreemdeling niet op een andere grond kan worden gemachtigd tot een verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De bewijslast rust immers in beginsel op de vreemdeling zelf. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

Zoals in het bestreden arrest wordt opgemerkt, verplicht de oorspronkelijk bestreden beslissing de verzoekster geenszins om terug te keren naar haar land van herkomst en is in die beslissing uitdrukkelijk voorzien dat zij zich naar één van de in het bevel opgesomde landen kan begeven indien zij over de vereiste documenten beschikt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt terecht dat het aan de verzoekster toekomt om hiertoe de geëigende procedures te volgen. Bovendien wordt in het bestreden arrest ook vastgesteld dat de verzoekster geen enkele kritiek uit op de concrete motieven tot weigering van de verlenging van haar tijdelijk verblijf, dat zij er onterecht van uit gaat dat zij in België verblijfsrecht kan laten gelden op basis van het loutere feit dat zij de moeder is van een kind wiens vader in Frankrijk erkend zou zijn als vluchteling en dat zij niet aannemelijk maakt dat de verwijzing naar de mogelijkheid om zich te herenigen met haar partner in Frankrijk geen afdoende waarborg biedt zoals vereist door het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (Vluchtelingenverdrag) en het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (EVRM). De verzoekster doet in haar tweede middel in wezen niets anders dan het herhalen van haar eigen standpunt betreffende de vermeende schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

## **B E S L U I T :**

### **1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

**2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf mei tweeduizend en twaalf, door:

|                 |                       |
|-----------------|-----------------------|
| Carlo Adams,    | wnd. kamervoorzitter, |
|                 | staatsraad,           |
| bijgestaan door |                       |
| Joris Casneuf,  | griffier.             |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**